

Κυριακὴ 22 Ἰουλίου 2012. **Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.** Ἦχος πλ.β'. Ἐωθινὸν ζ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Νίκην ἔχων Χριστέ...Σήμερον ὁ Χριστός...Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ... εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁρκῶ ὡς ὑπέσχετο...Νοὸς καθαρότητι...Θανάτου κατάλυσις...Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα, τῆς ἁγίας· Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Νίκην ἔχων Χριστέ... Σήμερον ὁ Χριστός...Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...ἀνατολικά στιχηρὰ γ'· Ἐν τῷ

Σταυρῶ σου Χριστέ καυχώμεθα...Δία παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον... Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε...καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια γ'. Μύρα προσεκόμισας...Σταυρῶ καθηλούμενον Χριστόν...Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἁγίας· Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν...Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τίς μὴ μακαρίσει σέ...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Πύλας συντρίψας χαλκᾶς...Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι...Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ... Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἁγίας· Τῶ ἐκουσίως πτωχεύσαντι...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἀνύμφευτε Παρθένε...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν, τὸ Ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα, τῆς ἁγίας· Χριστῶ τῶ δι' ἡμᾶς...Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν ἐσπερινὸν λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τρεῖς υποστάσεις υμνούμεν θεαρχικάς...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῶ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα, τῆς ἁγίας· Χριστῶ τῶ δι' ἡμᾶς...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγνώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ

κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου...Δόξα· Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Προΐστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Προΐστορεῖ ὁ Ἰωνας τὸν τάφον σου...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστὲ...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ στ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ Σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τῆς ἀγίας, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν... Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἀγίας· Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ...καὶ ὁ οἶκος· Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός...Κάθισμα τῆς ἀγίας· Τῷ πτωχεύσαντι λόγῳ ὑπερβολῆ...Δόξα· τὸ αὐτό...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί...Ἀφ' ἑκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου ζωοδότα...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ζ' ἀναστάσιμον· Ὅτι ἤραν τὸν Κύ-

ριον...καὶ τῆς ἁγίας· *Μαρία κυριώνυμε...* Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστῶμεν στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ ε'· Ὁ Σταυρός σου Κύριε...*Ἡ ταφή σου Δεσπότα...Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ...Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει...καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ ἐσπερινοῦ γ' προσόμοια τῆς ἁγίας· Χριστοῦ φανέντος ἵχνεσιν...Σὺ ᾧ Μαρία ὑπέλαμπρε...Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι...Δόξα, τὸ Ζ' Ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Ἴδου σκοτία καὶ πρωῖ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρίαν...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.*

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα, τῆς ἁγίας· *Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ...*

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καὶ τῆς ἁγίας ἡ σ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...τῆς ἁγίας· Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς... τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ...Δόξα, τὸ κοντάκιον τῆς ἁγίας· Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Προστασία τῶν Χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς ἁγίας, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν...(Ρωμ. ιε' 1-7), ὁ ζῆτει τῇ ἐβδόμῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ **β'**. τῆς ἁγίας· Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ...(Κορ. θ' 2-12), ὁ ζῆτει τῇ ἐνδεκάτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν*

Πεντηκοστήν. Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· *Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ...*(Ματθ. θ' 27-35), ὁ ζήτει τῇ ἐβδόμῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν καὶ **β'**. τῆς ἀγίας· *Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς κατὰ πόλιν καὶ κώμην...*(Λουκ. η' 1-3), ὁ ζήτει τῇ 22^α Ἰουλίου. *Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον... Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα καὶ νῦν οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλόγησω τὸν Κύριον...Ἦψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*